

[Knud Kristensen.]
personligt ikke kender et Muk til det, han kritiserer. Det ærede Medlem har ikke været paa Stedet, han kender ikke Forholdene, og saa staar han alligevel op og kritiserer de Grundvurderinger, skønt han slet ikke har Begreb om, hvorvidt de er rigtige eller gale; han har blot hørt om det. Det er det, jeg har villet paatale, at en saadan Kritik kan fremkomme, og det er ogsaa af den Grund, jeg har villet imødegaa den her, for det ærede Medlem har ikke fremført noget som helst, der tyder paa, at der er foregaaet et Overgreb, men han har fremført og han har fremturet i en formel Kritik uden noget som helst reelt Grundlag.

Julin: Jeg er klar over, at Beskedenhed er Ynglingens skønneste Pryd, og jeg er ikke ukendt med, at det var Sød og Skik i Nord, at de yngre tav og lyttede i de ældres Raad. Naar jeg alligevel som en af de yngre Rigsdagsmænd tager Ordet under denne Finanslovdebat — trods det nævnte og til Trods for, at jeg ikke er uenig med den fremragende Politiker, der skal have udtalt, at en Rigsdagsmand aldrig bør lade en Lejlighed gaa fra sig til at tie —, saa er Grunden den, at dette faktisk er den eneste Lejlighed, der gives en yngre Rigsdagsmand til overfor de mange at give Udtryk for sine Ønsker, for sin Tak og for sin Kritik. Nu er det jo kun faa dødelige givet kun at bringe Kærner til Torvs, der sniger sig gerne flere eller færre Procent Avner med, og jeg gør mig intet Haab om at kunne lade mig indrangere i disse faas Rækker, men jeg skal befitte mig paa at gøre Bruttoomfanget saa lille som muligt, selv med Fare for, at Nettoomfanget ogsaa bliver ringe.

Jeg skal da først tillade mig at omtale en lokal Sag. Fra Hørve Sogns Menighed blev der i August 1926 indgivet et Andragende til Kirkeministeriet om et Tilskud paa 15 000 Kr. til Hjælp til Afholdelse af Udgiften ved en i Aaret 1925 foretaget Udvidelse af Hørve Kirke, en Udvidelse, der i lang Tid har været anset for nødvendig paa Grund af saavel hele Kirkens som navnlig Korets meget indskrænkede Pladsforhold. Skønt Menighedsraadet den Gang baade fra Ministeriets og fra Finansudvalgets Side mødte velvillig Forstaaelse, blev Andragendet dog ikke bevilget. Det blev imidlertid tilkendegivet Menighedsraadet, at det vilde kunne forventes et Andragende om Laan paa indtil 20 000 Kr. af Roskilde Stiftsøvrigheds Stiftsmidler bevilget. Et saadant Andragende blev da indgivet den

28. Januar 1927, og Laanet blev bevilget og udbetalt. Hørve Sogn har imidlertid et ikke ubetydeligt Antal, mest velstillede, Beboere, der har løst Sognebaand til Vallekilde Valgmenighedspræst; af den Grund svarer disse ikke Kirkeskat til Hørve Sogn, og det bliver da et forholdsvist stort Beløb, der skal paalignes de til Sognets Menighed hørende Beboere, naar de foruden de øvrige Menighedsudgifter tillige skal udrede ca. 2 000 Kr. aarligt til Forrentning af og Afdrag paa Laanet fra Stiftsøvrigheden.

Nu kunde jeg godt tænke mig, at de, der ikke er stedlig kendt, vil tænke som saa: Naar der nu er saa mange, der har løst Sognebaand til Vallekilde Valgmenighed, var en Udvidelse af Sognekirken da nødvendig? Jeg vilde dog mene, at selv ikke-stedkendte vil forstaa, at naar Sognemenigheden har tegnet sig for 21 441 Kr. og nu paa det nærmeste har indbetalt dette Beløb for at faa Kirken udvidet, saa maa dette være Udtryk for, at Kirkerummet var for lille og Udvidelsen en Nødvendighed. Jeg skal her oplyse, at den stedfundne Udvidelse kostede alt i alt 43 701 Kr. 82 Ø. Af tidligere til Hørve Kirke henlagte Midler er udbetalt gennem Stiftsøvrigheden 6 121 Kr. 78 Ø.; Menighedens frivilligt tegnede Bidrag og Gaver andrager 21 441 Kr., og endelig er der Renter til et Beløb af 333 Kr. 53 Ø., altsaa en Indtægt i alt paa 27 896 Kr. 31 Ø. Under den 5. November d. A. har Menighedsraadet paa ny indgivet til det høje Kirkeministerium et Andragende om at faa bevilget et Tilskud paa 15 000 Kr. til delvis Dækning af det til Udvidelsen stiftede Laan, og jeg skal tillade mig at anmode den højt-ærede Kirkeminister om at tage velvilligt imod dette Andragende og, saa vidt gørligt, imødekomme det.

En anden Sag, som jeg skal tillade mig at berøre, angaar Kristeligt dansk Fællesforbunds Arbejdsløshedskasse. Et vigtigt Punkt i den nye Arbejdsløshedslov er den Ændring, at Lønarbejdere, der tilhører forskellige Fag, har Ret til at slutte sig sammen i en Landskasse, der saa ligestilles med de faglige Arbejdsløshedskasser. Dette har hidtil ikke været forbudt, men i Virkeligheden været temmelig umuligt. Ved disse nye Bestemmelser er det blevet muligt for Kristeligt dansk Fællesforbund at opnaa Støtte fra Staten til Forbundets Arbejdsløshedskasse, og dette er meget betydningsfuldt, idet det jo faktisk bevirker, at de, der ikke for deres Samvittigheds Skyld kan staa i de socialistiske Fagforeninger, alligevel kan opnaa Arbejdsløshedsunderstøttelse med Støtte fra det